

Изх. № 5/ 21.05. 2015 г.

Чрез Административен съд- Пазарджик-втори състав
До Върховен административен съд на република България

Ч А С Т Н А   Ж А Л Б А

от Културно-историческо дружество „БУДИТЕЛ” гр. Батак,
ул.” Петър Горанов” № 8; рег. по ф.д. № 11 / 2012 г. на Пазарджишки окръжен съд,

чрез Председателя Страхил Георгиев Керелов,
Секретар Веселин Любомиров Станков, F
Стефка Василева Димитрова, ЕГН /
Елена Георгиева Йорданова, ЕГН
Ангел Димитров Найчев, ЕГН /

като членове на дружеството и лично всеки за себе си като гражданин на
Република България

П Р О Т И В

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 541/ 15.05.2015 о. По адм. Дело № 248/ 2015 г. на
Административен съд- Пазарджик- втори състав

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ АДМИНИСТРАТИВНИ СЪДИИ,

Не сме доволни от горесцитираното определение, с което се оставя без разглеждане жалбата като недопустима на основание чл.159, т.4 от АПК- поради това че нямаме правен интерес от оспорването на административния акт и затова го обжалваме в срок с молба да го отмените като незаконосъобразно, необосновано и постановено при непълнота на доказателствата и постановите друго, с което да се даде ход на делото, по следните съображения:

Преди да прекрати производството по делото съдът беше длъжен да обсъди всички представени от нас, както и поисканите служебно от Община Батак, писмени доказателства. Тогава щеше да стигне до извода, че нищожността на обжалвания акт е абсолютно доказана и щеше да я обяви, независимо дали имаме или нямаме правен интерес от обжалването му, защото е задължен по силата на чл.168 АПК –„, съдът е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения адм. акт на всички основания по чл.146 ал АПК. Нещо повече по втората алинея: „СЪДЪТ ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА НА АКТА ДОРИ ДА ЛИПСВА ИСКАНЕ ЗА ТОВА !” Значи наличието на правен интерес не го отклонява от това му задължение да направи проверката за нищожност. Нашата жалба можеше да му послужи за сигнал- чл.15 ал.2- „За подаване на предложения или сигнали не се изисква наличен или пряк правен интерес” !

Съдът не спира с обявяване на недопустимостта на жалбата ни поради липса на правен интерес, а фактически предрешава спора като взема страна на общината, обявявайки неговият акт за законосъобразен, защото не се били засягали нашите права, свободи и законни интереси. Историческата църква се е предала на Пловдивската митрополия „обоснован във връзка” с извършената на 03.04.2011 г. канонизация на баташките великомъченици и възникналата „ необходимост” църквата-костница да „ заработи и като

действащ храм, съгласно църковния канон на Българската православна църква". Съдът фактически слага Митрополията над общината, която трябвало задължително да се подчини на каноническите постулати на източно православната религия. Но нашите прадеди не са се подчинявали на каноните и на владиците и са решили (като сега на референдум) Църквата да се превърне в Мавзолей на мъчениците на България, който за вечни времена да остане в собственост на Държавата, за която тогава те са милеели най-болезнено, за разлика от сега, когато най-безотговорно се тръгва срещу обществения интерес като се отрича правен интерес на наследниците и на всички българи да се запази статута на Мавзолей на Музей на едно от най-светите български места. Баташкото въстание и клане е паметта на България, жертвите му запалиха съзнанието на великите Макгахън, Гладстон, Виктор Юго, Достоевски и плеяда светли умове на човечеството, за да се тръгне към признаването ни като народ и освобождаването ни като държава! Историята трябва да се знае, за съда тя трябва да носи неоспоримите доказателства, не случайно нотариалните актове се извеждат от историческите анали. Тук не става въпрос за селска църква, която се е предала на другоселския поп, а за национална Светиня, която никой няма право да пипа! А най-малкото един съд да се мотивира: „ че не се променя статута на църквата като исторически паметник на културата, а се променя само нейната собственост, което обстоятелство не обуславя промяна в досегашния ѝ режим и начин на експлоатация".

НАЧИН НА ЕКСПЛОАТАЦИЯ !!! Експлоатация, експлоататори – горките ни прадеди. Гробовете (костниците) и мавзолеите не се експлоатират! Там само се коленичи и мълчи! Там не се върши ежедневно богослужение от никоя религия в света! Не се кръщават пищящи бебета, не се венчават пияни мутри! Не се събират такси от попове за молитви и други „ треби". Какво значи канонизацията на нашите мъртви прадеди? Суета на днешни владици. За нас и цяла България те са **СВЕТИ ОТ 139 ГОДИНИ**. Но по някакви средновековни ритуали сега техните черепа и кости се превръщат в „ свети мощи" и могат да се разнасят и даряват на други братски църкви... Вече пловдивският владика е преместил голяма част от тях в други църкви. Какво му пречи и да ги раздава? Вече е собственик. Нашите прадеди са ограничили църквата само за ползване и владение на музея, защото са знаели за разлика от сега действащи юристи, че „ третият кит" на собствеността след владението и ползването е **ПРАВОТО НА РАЗПОРЕЖДАНЕ С ВЕЩТА !** Дарителят няма право да ограничава разпореждането. Дарил и край! А каква е гаранцията, че няма да се явят като претенденти други канонизатори от същата православна църква? Само до преди няколко години се водиха реални схватки между правоверни и разколници за собствеността на църкви, имоти, свещоливници. Има ли гаранции, че няма да се повтори разколът? Та в източно- православна Гърция има действащи Седем Свети Синода и нито един не се подчинява на Вселенската света Патриаршия...

Дори по закона за общинската собственост може да се продаде за вечни времена гробно място и то си остава непрекосновено за наследниците от всички поколения, докато е жива родовата памет. А какво остава за сакралната Българска Баташка светиня?!

Ние защитаваме обществен интерес и това право ни го дава Конституцията на Република България. Според Тълкувателно решение № 3 от 16.04.2013 г. на ВАС освен всички изложени в наша полза мотиви е изведено като максима за съдилищата: „ *докато при нищожността- тази преценка се свежда до извеждането на един много тежък порок, тежък до степен да направи невъзможно съществуването на акта като такъв. Порокът е толкова тежък, че приравня АДМИНИСТРАТИВНИЯ АКТ НА „ ПРАВНО НИЩО", на несъществуващ факт*".

Правото ни на съдебна защита е прогласено от чл.120 ал.2 от Конституцията, а Конституционният съд в Решение № 21/ 1995 г. изяснява понятието „ засягане": „ *Адм. акт засяга по смисъла на чл.120 ал.2 граждани и юридически лица, когато нарушава или застрашава техни права и законни интереси... Практически това засягане се обективира*

в нарушаване на правна норма от по-висок ранг, която обжалваният адм. Акт нарушава...” Конституцията е норма с най-висок ранг. Ние, гражданите на Р България, сме праводатели на държавните органи да ни представляват и да действат от наше име, както и съдът се произнася в името на народа. Излиза, че като част от този народ нямаме правен интерес да защитаваме от застрашаване българските общонационални достойния, защото именно получаването на правото на разпореждане застрашава бъдещето на костницата в Историческата църква. Ние не обжалваме само даряването на недвижимия имот, коректно описан от съда, ние наистина сме загрижени, ние сме засегнати от преместването само на една единствена детска костица от църквата-мавзолей. Там всеки от нас, жалбоподателите, има свои родственици, но е обидно да вземем сега да доказваме роднинството си, за да ни се признае правен интерес и засегнати законни интереси и каквото и да било от административното право. Освен това ние конкретно сме праводатели на общинските съветници и кмета на община Батак и имаме право да контролираме всяко тяхно незаконно действие, за това сме носители на правен интерес и като граждани на общината.

Дружеството ни е регистрирано по закон, чиято цел е да се поощрява общественото участие в управлението на държавата, в спазването на законите, в изграждането на цивилизовано и грамотно гражданско общество, което да знае Историята си и да брани светите си места с всички допустими от закона средства, за да не прерастват гражданските недоволства в обществено неподчинение...

От това определение едва ли не излиза някаква йерархическа възвисеност на Църквата над общинската власт. По конституция Църквата е отделена от Държавата и се защитават не само правата на източно православните християни, но на вярващите във всички религии, както и на не малкото атеисти и агностици от гражданите на България. Специално атеистите – българи се чувстват унижени, когато тяхната почит трябва да се подчинява на средновековни обредности. Мавзолеят-Костница е със статут на музей и принадлежи на всички български граждани, посещаван от хора от различни религии и народности и е недопустимо да се прегражда достъпа до нея чрез извършване на източно-православни обреди. Да не се забравя „Моята молитва” на най- великия български поет Христо Ботев, стихотворение писано преди въстанието и клането. А той е загинал дни след него... За нас, българите, той е СВЯТ без да е светец по средновековните канони. Така са свети и костите на дедите ни, загинали за освобождението на България! Нашият „ правен интерес” е да браним тяхната святост от посегателства откъдето и да е !

С уважение:

Председател: .....

С. Керелов

Секретар: .....

В. Станков

С. Димитрова

Е. Йорданова

А. Найчев